

LÆRERNES TO V'ER

LOCKOUT OG MODERNISERING

ET ESSAY OM LOCKOUTEN 2013
HUGO HØRLYCH KARLSEN

NordØsten NordØsten Books

Hugo Hørlych Karlsen

LÆRERNES TO V'ER – LOCKOUT OG MODERNISERING
Et essay om lockouten 2013

NordØsten NordØsten Books

www.nordosten.dk

Kolofon

LÆRERNES TO V'ER – LOCKOUT OG MODERNISERING

Et essay om lockouten 2013

© Hugo Hørlych Karlsen, NordØsten Forlag NordOsten Books 2013

ISBN 978-87-91493-38-6

Sat med Verdana

Må frit videregives og distribueres i sin helhed. Hvis der citeres fra dette essay, anfør da kilde.

Udgives i formaterne epub, mobi og pdf.

Kan frit rekvireres fra forlaget i det ønskede format eller de ønskede formater.

NordØsten Forlag NordOsten Books

www.nordosten.dk

NordØsten NordOsten Books har af samme forfatter også udgivet *Lærerlockouten og limpinden. Liv, leg, lyst og læring. Et essay*, ebog ISBN 978-87-91493-40-9.

Den findes i **NordØsten Forlag NordOsten Books'** samlede ebogskatalog:

www.nordosten.dk/E-boeger.html

Indhold

[Ikke-handling](#)

[Historisk og aktuel undren](#)

[Modernisering](#)

[De to V'er](#)

[En indtryksfuld tale](#)

[Den store demonstration](#)

[Baggrund – idealisering og heroisering?](#)

[Herfra hvor vi står](#)

[Kilde og forfatter](#)

[Om børn, liv, leg og læring](#)

[Også om lockouten](#)

Ikke-handling

I det gamle Kina talte man om, at den egentlige, frugtbare handling er ikke-handling. Ikke-handling er ikke ikke-at-kunne. Tværtimod. Men den, der har kunnen, bruger sin indsigt til at lade andre få rum til at finde deres egne veje. Vil man tvinge andre og kontrollere verden, mister man i sidste ende verden:

"Der er dem, der ønsker at kontrollere verden og tvinge den.

Jeg ser, at det ikke vil lykkes for dem.

Verden er en hellig kilde.

Den kan ikke tvinges.

Dem, der vil den noget,

ødelægger den.

Dem, der vil have den,

mister den."

Her over for står:

"Det blødeste i verden overvinder

det hårdeste i verden.

(...)

Derfor ved jeg,

at ikke-handling er en fordel.

At undervise uden ord,

at høste fordelene af ikke-handling."

Dette forstår jeg.

Historisk og aktuel undren

Begivenheder som for eksempel følgende har jeg til gengæld aldrig forstået:

1

Fra 1929-1933 blev der i Sovjet med brutal tvang gennemført en kollektivisering af landets egen bondebefolkning. Faktisk var især storbønderne, kulakkerne, i løbet af 20'erne inde i en produktionsfremgang, fordi de i en periode ikke var underlagt den rigide planøkonomi. Men af ideologiske, politiske grunde indførte sovjetstyret forskellige tvangsmetoder over for bønderne. I 1929 besluttede man at totalkollektivisere hele landbrugssektoren. Tvangsmetoderne førte til uproduktivitet, fordrivelser og at flere hundredetusinder døde. Der udbrød hungersnød til sidst.

Min undren: Hvad fik mennesker til at være ledere på denne destruktive måde over for deres egen befolkning – lige fra statens øverste ledere ned gennem alle mellemlederne til dem, der stod nederst i lederhierarkiet?

2

Samme undren over for ledersegmentet har jeg over for den italienske fascisme og den tyske nazisme.

Skønt der er tale om ideologier i total modsætning til den såkaldte sovjet-kommunisme, har fascismen og nazismen dog det til fælles med sovjet-kommunismen, at der er tale om en statsform, der bygges op som stående oven over og over for samfundet, borgerne. Det er magt-ideologier. Leder-ideologier, der vender sig mod demokratiet og udelukkende arbejder med leder- og styringskategorier oppefra og ned.

De i forvejen privilegeredes privilegier støttes. De privilegerede ses som de sande værdiskabere, som den øvrige befolkning er afhængig af og skal tjene. Grundlaget for disse systemers magt ligger i middelklassen og hos funktionærer, embedsmænd. Staten har monopol på at udsprede propaganda. Mindre grupper bruges som sydebukke for alle former for utilfredshed.

Der er ingen opposition. Den er udraderet.

Hvis der endnu er en tilladt opposition, en flerstrengt presse og forskellige partinavne i parlamentet, men alt sammen knægtet, domineret og søgt ensrettet, er vi i nærheden af, hvad man kunne kalde autoritært diktatur.

Hvad har gennem historien fået, og hvad får i dag, mennesker til at være ledere på denne undertrykkende og gennemført manipulerende måde?

3

Noget af svaret har jeg fået under regeringens, moderniseringsstyrelsens og Kommunernes Landsforenings smædekampagne mod og undertrykkelse af vores lands lærere gennem to år, kulminerende i foråret 2013.

Jeg har set og hørt KL's formand Erik Nielsen, socialdemokrat, og KL's chefforhandler Michael Ziegler, konservativ, og KL's næstformand Erik Fabrin, venstre, og

finansminister Bjarne Corydon, socialdemokrat, køre nøjagtig samme løgnagtige lektie af gang på gang om lærernes forhold, støttet af en smædekampagne i form af ekstremt manipulerende annoncer fra KL's side. Annoncer som via skatten betales af os alle, inklusive de lærere de manipulatorisk har svinet til.

Det, jeg har set i disse fire mænd og deres bagmænd, er aldeles ideologisk fjernstyrede robotter, der med magtarrogancens ufine metoder har gennemført en i forvejen udfærdiget plan om at tvinge lærerne til at lade sig underlægge et teknokratisk lederskab, der muliggør en ekstrem grad af udbytning af lærernes arbejdskraft, uden at der er foretaget nogen form for seriøse overvejelser over konsekvenserne for lærernes arbejdsmuligheder og elevernes læremuligheder.

Blandt midlerne til at gennemføre denne magtdemonstration var en lockout, der ifølge selvsamme firkløvers direkte udtalelser skulle gøre så ondt som muligt på så mange som muligt, for at de kunne "blive møre" og komme krybende på deres bare knæ.

Den økonomiske realitet i lockouten var, at lærerne mistede indtægt, blev udsultet, mens kommunekasserne bugnede af ikke-udbetalte lønninger til de lockoutede lærere. Og tusinder af danske børn mistrivedes på forskellig måde, nogle kom i farezonen med deres eksistens.

På denne uetiske baggrund stod disse fire mænd hoverende og spillede med deres tynde arme, som var de svulmende biceps forevist i en bodybuildings-konkurrence.

Så svaret på, hvad der får mennesker til at være ledere på denne undertrykkende og gennemført manipulerende måde, har ligget i at se disse mennesker som fjernstyrede af ideologiske konstruktioner, der i den nuværende form kaldes for New Public Management og modernisering – hvad der reelt er noget af det ældste, der findes, nemlig udemokratisk, uetisk og i sidste ende kontraproduktiv ledelsesstruktur uden kontakt med den virkelighed og det levende liv, som resultaterne af denne ledelsesstruktur skærer ind i.

Jeg fulgte Helle Thorning Schmidts, Mette Frederiksens og Christine Antorinis fremlæggelse af lovindgrebet, der fuldførte lockoutens sigte og gennemtvang det, som moderniseringsstyrelsen, Bjarne Corydon og KL havde planlagt skulle blive slutresultatet. Og igen florerede det med manipulationer. Blot ét eksempel: lærernes seniorordning, som de selv har betalt for ved at afstå fra lønforhøjelser til fordel for at finansiere denne ordning, blev omtalt som svarende til en måneds ekstra ferie om året. Denne ekstra ferie afskaffes altså så med lovindgrebet. Men det er en ekstremt manipulerende måde, hvorpå man udelader at fortælle, at seniorordningen består i, at lærere over 60 IKKE kan få ekstra fridage, men kan få 2 timer og 10 minutters mindre undervisning per uge for at kunne blive ved med konstant "at være på" over for mange elever, forældre og kolleger.

For mig var hele forløbet op til, under og efter lockouten af lærerne en antidemokratisk proces, et autoritært-teknokratisk indgreb – uden faglig indsigt i og relevant positiv autoritet i forhold til det område, man voldeligt brød ind i at ændre grundstrukturerne for.

Modernisering

Det er værd at bemærke, at begrebet "moderne" i forbindelsen "modernisering" så vidt jeg kan se i de sidste århundredes historie konsekvent er blevet brugt som legitimering for indgreb over for folkeslag eller befolkningsgrupper.

I Sovjet kørte der gennem 20'erne en smædekampagne mod og internt i ledersegmentet en ideologisk oprustning mod bønderne, før man begyndte at slå til. Den sovjetiske moderniseringsstyrelse definerede selvejerbønderne som uproduktive og utilstrækkelige og gammeldags. De skulle industrialiseres. Og det blev de. Dem der overlevede.

Det er ofte overset, at fascismen og nazismen havde en tilsvarende moderniseringsideologi. Godt nok var der tale om "folket" og "Blut und Boden" og historisk tilhørsforhold til den herskende race, men afgørende var, at man var det moderne segment, man var det nye menneske, der opbyggede den nye struktur, den nye kraftfulde effektivitet i det lederstyrede hierarki over for de uproduktive og dovne snyltere som sigøjnere, jøder, kunstnere og folk af anden politisk observans end lederkultens.

Jeg har undersøgt den danske og internationale tidlige zionistiske litteratur fra slutningen af 1800-tallet og ind i 1900-tallet frem til slutningen af 30'erne, og zionisternes ret til med magt at fordrive palæstinenserne og overtage deres land legitimeres igen og igen med, at palæstinenserne hævdes at være gammeldags, dovne og uproduktive. Dermed har de arbejdssetisk set ikke ret til deres eget land, som de, påstås det, misligholder og lader forfalde. Så i det omfang palæstinenserne overhovedet blev anerkendt som et folk i deres eget land, blev de samtidig frakendt retten til det, fordi de var gammeldags og uproduktive, og landet dermed havde brug for nye, moderne og produktive ledere.

Igen og igen er lærerne op til og under lockouten af dem blevet fremstillet som gammeldags, som unormalt privilegerede og med favorable arbejdsforhold, som ingen andre danskere har. Det har været ekstremt misinformerende og det meste af det løgnagtigt.

Jeg har fulgt hele forløbet opmærksomt, også uden for TV-avisernes begrænsede projektørlys, og har samlet og samler fortsat alle linksene, indtil videre knap 700 links, til de relevante informationer, artikler og indlæg på en pdf-fil, som kan tilgås her:

<http://nordosten.dk/Links2013lockouten.pdf>

De to V'er

Forløbet op til, under og efter lockouten af vores lands lærere har gjort enormt indtryk på mig. Det er muligt, det er mig, der er sart, men for min opfattelse af etik og rimelig adfærd har jeg været vidne til vold. Et voldeligt-verbalt, voldeligt-økonomisk, voldeligt-socialt og voldeligt-psykisk overgreb på en udvalgt gruppe sagesløse danskere, vores lærere.

Der har gennem historien været mange former for ideologiske idiotier, hvorudfra magtmennesker, som har været totalt ude af kontakt med det, de ville "reformere", har fået smadret hele samfundsklasser, samfundsgrupper og/eller samfund. I denne tid er vores lærere blevet udsat for en barok hetz og et uetisk angreb på deres værdighed, individualitet og faglige og sociale fællesskab af en ligeså barok sammenstimlen af socialdemokratiske, konservative og venstre magtfigurer sammen med SF'ere, radikale og DF'ere (sidstnævnte stemte ikke imod regeringsindgrebet), mennesker der fremstår som fanget ind af en blindgørende ideologi omkring nyliberalisme og New Public Management med katastrofale følger for det solidarisk sociale liv, de faglige fællesskaber og den kreative og konstruktive kraft, som er bygget op gennem historien – også i skolesammenhæng.

En kraft, kreativitet og konstruktivitet, som ingen imidlertid kan slå ihjel, når det kommer til stykket. Lærere og pædagoger har det ubetinget vigtigste og vanskeligste arbejde i vores samfund overhovedet (de to V'er: vanskeligste og vigtigste).

De fortjener al vores støtte.

Og den får de.

En indtryksfuld tale

Føler du, at der er blot den mindste gran af vigtighed i, at regeringen og Kommunernes Landsforening har gennemført en løgnagtig miskreditering af alle vores lands lærere med henblik på en udemokratisk, politisk tryning, så læs denne flotte, præcise, stærke og konstruktive tale fra det område, jeg bor i, og hvor jeg ugentlig kommer på en af skolerne (Havbakkeskolen) for at låne bøger på filialbiblioteket – talen blev holdt under en demonstration i Mariagerfjord kommune (gå til side 16):

<http://www.e-pages.dk/hadsundfolkeblad/129/>

Du kan se og høre talen her, optaget på video (varer 7 minutter):

https://www.youtube.com/watch?v=m5vSp4mk9Pg&feature=player_embedded

Den store demonstration

Jeg tog som sympatisør sammen med lærerne fra min egen kommune over til den store demonstration på Christiansborg Slotsplads den 11. april – det var smertebåret og hjerteknusende og fyldt af mennesker, vores land kan bygge videre på, når det politiske vanvid ad åre er skubbet bagud af dansen.

Uden at ville være det blev jeg som en flue på væggen, for jeg var jo ikke lærer, og blandt alle disse mennesker vidste kun fem-seks stykker, at jeg ikke var det. Så jeg hørte alt, hvad de af åbent sind snakkede med hinanden om – og alt, hvad jeg hørte, var ud fra en dybfølt ansvarsbevidsthed over for de børn, de underviser, over for børnenes forældre og over for det, som de i sig har som både et arbejde og et kald, nemlig at støtte børnene igennem skolegangen menneskeligt, socialt og fagligt så kompetent, som det er dem muligt.

I de indbyrdes samtaler, jeg ikke kunne undgå at høre, udtryktes sorg over de forringelser af egne arbejdsmuligheder, de havde i udsigt, over den måde, det kunne gå ud over deres elever på, og over at blive udsat for nedrakkende manipulationer fra selvkørende propagandamaskiner fra ministerierne og nedefter.

Efter demonstrationen lavede jeg denne video (varer 4 minutter):

http://www.youtube.com/watch?v=7_iZbQjkAbQ

Baggrund – idealisering og heroisering?

Lyder dette som en idealisering og heroisering af lærerne?

Jamen, det, de har udholdt, ER heroisk. Mange af dem vil have mærkbare sår i sjæl og sind for bestandigt. Ikke desto mindre står de tilbage med selvrespekten i behold, og med fortjent respekt fra os andre.

Og nej. Idealisere gør jeg ikke. Jeg har selv flyttet mine to børn fra en skole, hvor det ikke gik, til en anden hvor det gik. Jeg har reddet to af mine børnebørn ud af en dysfunktionel skole og over i en, hvor de kunne blomstre på ny.

Der opstår koks og periodiske dysfunktioner i alt i livet. Også i forholdet mellem skole, lærere, børn og forældre.

Tilliden til skolen som sådan og til lærerne som sådan har jeg aldrig haft grund til at miste. Tværtimod.

Jeg respekterer hele faggruppen læreres arbejde – nøjagtig som jeg respekterer enhver anden faggruppes arbejde, elektrikernes, smedenes, de handlendes osv., selv om jeg, som med skolen, har oplevet tilfælde, hvor det fagligt og menneskeligt ikke var tilfredsstillende – eller ikke faldt i hak. Det er livets vilkår, at intet er godt for alle over en kam, og at ikke alt fungerer lige til og enkelt hele tiden.

Jeg arbejdede i sin tid, før jeg i 1988 blev selvstændig erhvervsdrivende, sammen med lærere i over 10 år. Jeg havde dem til videreuddannelseskurser og arbejdede sammen med dem ude på deres skoler. Og jeg boede i over 10 år sammen med en lærer. Jeg ved fra tidligere og nuværende erfaringer, at lærere hører til de grupper i samfundet, der gennemsnitligt arbejder mere end over gennemsnittet. Og som helhed betragtet er lærerfaget hele tiden i udvikling indefra.

Respekt - om jeg må bede!

Herfra hvor vi står

Vi står, som jeg ser det, et sted, hvor vi igen fra bunden må genopbygge den gensidige respekt for de mennesker og de faggrupper, vi er. Den autoritære, lederfikserede New Public Management-ideologi og nyliberalismens dermed sammenhørende tryne-”kultur” vil i sidste ende vælte, blandt andet fordi resultatet er kontraproduktivt i enhver forstand.

De ønsker at kontrollere verden og tvinge os.

Jeg ser, at det ikke vil lykkes for dem.

Verden er en hellig kilde.

Vi kan ikke tvinges.

Kilde og forfatter

De citerede vers er fra Laozi: *Daode jing. Klassikeren om vejen og kraften*. På dansk ved Hugo Hørlych Karlsen. NordØsten NordOsten Books, 2006, lydbog 2007, ebog 2011.

Hugo Hørlych Karlsen:

<http://www.nordosten.dk/hhk.html>

Om børn, liv, leg og læring

Hugo Hørlych Karlsen har om børn, liv, leg og læring blandt andet skrevet, oversat og redigeret følgende:

Skrevet:

– *Lærerlockouten og limpinden. Liv, leg, lyst og læring. Et essay.* Ebog. NordØsten NordOsten Books 2013.

– *Det dobbelte barn. Klassiske tekster om barnets leg, indre liv & ydre verden* (sammen med Erik Sigsgaard). Forlaget Hovedland 2006.

"Et must for alle som ønsker en oplevelsesmæssig nydelse og erkendelsesmæssig gevinst og titusinde argumenter mod tidens kulturkonservative læringssyn. Barndommen og legen er i dag mere end nogensinde truet. Den globale nyliberale og kulturkonservative 'lærings-tsunami', som hærger verdens daginstitutioner og skoler, er ved at udrydde 300 års viden og indsigt om legen. Politikerne og mange voksne tror, at børn lærer bedst, når de bliver undervist, derfor skal de undervises mere og mere og tidligere og tidligere. Danmark er blevet reduceret til en testnation og daginstitutionerne er blevet omdannet til børnedokumentationscentre. Det er derfor mere end befriende at Forlaget Hovedland har udgivet *Det dobbelte barn - klassiske tekster om barnets leg, indre liv og ydre verden.*" Jan Hoby, LFS Nyt.

"Forfatterne kommer langt omkring på beskeden plads. Men både form og indhold fungerer. Mange diskussioner om legen og dens betydning, om institutionalisering, om 'skolificering' af dagtilbuddet – og så videre – rækker i sagens natur langt ind i skoleverdenen. Helt centralt for bogens opfattelse af nutidens iltfattighed er følgende citat: 'Det er, når mor og far og pædagogen begynder at tro på, at det gode liv er det indrammede, tøjlede, disciplinerede, konsekvente, målrettede liv, at børnene får åndedrætsbesvær. Og det samme får pædagoger og forældre, når institutioner, skole- og familiepolitik fra politisk hold søges formaliseret i hierarkiske overvågnings- og kontrolformer i stadig mere omfattende institutionaliseringer'". Sten Larsen, Folkeskolen.

– *Drømmenatten. Idebog. Dansk 3.-5. klasse.* Udgivet sammen med: *Drømmenatten. Tekstbog. Dansk 3.-5. klasse* (begge sammen med Rita Andersen). Hovedland 1990.

"Det er et spændende og følsomt emne, der stiller store krav til lærerens håndtering af temaet. Hertil hjælper den inspirerende idébog, der giver metodiske anvisninger, forslag til arbejdsopgaver m.v. inden for aktiviteter som fremstilling af masker, billeder, drama og bevægelse, musik og bevægelse samt selvfremstillede tekster." Knud Stadelund, Indbindingscentralen.

"Børns drømme influerer på undervisningssituationer på mange uigennemskuelige måder, men med temabøgerne *Drømmenatten* ... får man et fint materiale, hvor nattens drømme er det direkte afsæt for undervisningen. Målet er at åbne for nogle kreative sluser hos eleverne og lære dem at 'håndtere' drømmeoplevelserne." Jørgen Kuhlmann, Folkeskolen.

– *Livet i midten. Åben pædagogik og værkstedsundervisning i før-puberteten* (sammen med Birgit Christensen og Povl Hansen). Hovedland 1990.

"Det er en bog om børnene, læreren og engagementet, og når undervisningen har fat og rammer ... Forfatterens hensigt er på tværs af al traditionalisme at give børnene frihed til at undersøge, at give plads for nysgerrigheden." *Jørgen Kuhlmann, Folkeskolen.*

– *Det levende barn. Læsning, leg - værkstedsundervisning. Grundbog for forældre og lærere.* Hovedland 1988.

"Et pædagogisk hovedværk som bør læses af alle lærere ... Her snakkes ikke. Her er ikke ét eneste overflødig ord." *Birgit Christensen, Folkeskolen.*

"Hvis man læser pædagogisk litteratur – også for sin fornøjelses skyld, giver sig tid til tanker og reflekteren undervejs, enten ens baggrund er professionel eller ej, så er bogen her en af dem, man godt kan og bør bruge adskillige timer på. ... Masser af stof til forældremøder og studiekredse – og til DIG og MIG. Derfor lærerbiblioteket." *Ingrid Jensen, Indbindingscentralen.*

– *Et menneske må kunne trække vejret frit. Håndbog om ikke-fagdelt samordnet undervisning.* Hovedland 1987.

"Læs den! – og anbefal andre, der arbejder med børn, at gøre det samme." *GG, Ergoterapeuten.*

"Jeg kan meget varmt anbefale at man anskaffer sig bogen, da den er et redskab, som man kan vende tilbage til igen og igen." *Ane Marie Juel, Folkeskolen.*

"Det vil sige, det var altså meningen, at jeg blot skulle kigge. Men den var så spændende, at jeg kom til at læse det hele. ... Læs denne udmærkede bog." *Bent Dyrby, Matematik.*

– *Leg og liv. En pamflet om drøm, børn og samfund.* Dan-bog 1984.

"I en tid, hvor børns vilkår forringes, fastholder Hugo Hørlych Karlsen vigtigheden af børns optimale udviklingsmuligheder i hjemmet og i institutionerne. ... Det er en bog med mange inspirerende tanker om børns og voksnes liv her og nu." *Hanne Olsen, Indbindingscentralen.*

– *Eventyr og ægteskab. Læsninger i eventyrets oversete virkelighed.*

Dansklærerforeningen 1984. Udgivet til undervisningsbrug sammen med: *Den hvide og den sorte brud. Grimms eventyr i udvalg ved Hugo Hørlych Karlsen.*

Dansklærerforeningen 1984.

"Det er H. Hørlych Karlsens erklærede mål at bidrage med ikke-reduktionistiske eventyrlæsninger, og det er i vid udstrækning karakteristisk for bogen, at den ikke genfinder samme temaer i alle eventyr, men netop viser bredden af ægteskabstemaet." *Kjeld Steen Iversen, BUM.*

– *Barndom. En historiebog om voksne.* Rhodos 1978. 2. reviderede udgave, 1995.

"*Barndom* er en kraftanstrengelse af et værk – der er kommet en sammenhængende verden ud af det – en kugle, som rummer det ene livs sammenhæng, historiens udstrækning og øjeblikkets fylde. ... Derfor er *Barndom* både en historiebog for voksne og en teoribog om børn." *Søren Vinterberg, Information.*

"Hugo Hørlych Karlsen fortæller klart og tydeligt. Han analyserer, så enhver, forældre, personale på skoler og daginstitutioner, kan forstå de problemer, han lægger frem... Hørlych Karlsen vil gerne gøre sit til at få sat tingene i skred, og det gør han, ikke ved at skrike op, ikke ved at være enøjet og dogmatisk, men ved at være fantastisk nuanceret." *Bent Haller, Danmarks Radio.*

– *Den daglige voldtægt.* Fortællinger. Rhodos 1976.

"Bogen er meget engagerende og indsigtsgivende. For folk med et professionelt forhold til børn er den sammen med *Børn er overflødige* et godt supplement til de mere teknokratisk/pædagogiske bøger om børn... Foretrækker man sammenhæng, dybde, oplevelser og gode billeder kan man roligt opprioritere Hugo Hørlych Karlsens to bøger." *Peter Ege, Information.*

"Det er afgjort en af efterårets væsentlige bøger." *Bettine Heltberg, Politiken.*

– *Børn er overflødige.* Fortællinger. Borgen 1975.

"Bogen er medfølelse, smuk – og oprørende. ... Ikke mindst for pædagoger på et hospital, behandlingshjem, obs-klinik etc. er bogen vedkommende. Læs den inden næste kursus!" *Hans Albertsen, Crisis, Tværfaglig forening for pædoterapi.*

"Afsnittet om børn og bevægelse er noget af det mest vedkommende, som er skrevet om børn og voksne – men som helhed er bogen nok også det mest vedkommende, som længe er skrevet om børnene i vort samfund." *Aktuelt.*

"Et vigtigt og navnlig meget stærkt virkende stykke dokumentation omkring en væsentlig side af de sociale forhold i krisens og nedskæringerens Danmark." *Steffen Bøggild Nielsen, Land og Folk.*

"Hørlych Karlsen er optatt av den totale situasjonen barn befinner sig i. ... Med denne boka gir Hørlych Karlsen et vesentlig bidrag til en realistisk forståelse av hvordan det er å være barn i ulike delar av dagens samfunn." *Per Miljeteig-Olssen, Ny Tid.*

"Det er en mann som har skrevet boka, for å gjøre det har han måttet bryte med tradisjonelle kjønnsroller – dermed har han også skjönt desto mer av kvinners, av mødres slit. Jeg vet ikke hvem boka ikke skulle angå." *Tove Nielsen, Dagbladet.*

"Ellers er kun at sige om Hugo Hørlych Karlsens bog: Læs den!! *Morten Haslund, Børn & Unge.*

Oversat:

– Lili E. Peller m. fl.: *Legens betydning for børns opvækst.* Hovedland 1991.

– Lili E. Peller: *Legens betydning i barnets udvikling.* DLH 1986.

– Gunnar Heinsohn og Barbara M.C. Knieper: *Børnehave og legebædder.* Rhodos 1978.

"Denne bog er ikke kun for børnehavepædagoger. Den er meget vigtig også for lærere og lærerstuderende. ... Når man ved, hvor stærkt den sovjetiske pædagogik føres frem her i landet ..., forekommer det overmåde berettiget, at den underkastes en kritisk analyse, som det sker i *Børnehave og legebædder.*" *Erik Sigsgaard, Dansk pædagogisk tidsskrift.*

– Hermann Rosemann: *Sjokrapport - Hverdag i skolen* (oversat sammen med Tove Sejer Hansen). GMT 1978.

"*Sjokrapport* er en stærk bog netop fordi dokumentationen er så fyldig. ... Aktuelle nedskæringer og stramninger i det danske uddannelsessystem, forringelser i børns opvækstvilkår, angsten for at komme ud til arbejdsløsheden fremmer individualisme og konkurrenceræs blandt børn og unge i uddannelsessystemet. Slik opad og spark nedad. Disse tendenser nødvendiggør, at bøger som *Sjokrapport* kommer rundt til diskussion i lærer-, elev- og forældrekredse, selv om den udelukkende handler om vesttyske forhold." *Karen Borgnakke, Information.*

Redigeret:

– Svend Heinild: *Det drejer sig om tillid. Barndomsår og voksenår*. Udvalgt, redigeret og med forord af Hugo Hørlych Karlsen Hovedland 1989.

"Det er blevet en særdeles vægtig samling, som fra først til sidst handler om børns vilkår i det Danmark, vi ellers betragter som et velfærdssamfund af de fineste. ... Forunderligt nok er det meste af bogens stof ligeså aktuelt og levende, som da det blev skrevet." *Ege, Midtjyllands Avis.*

"Hørlych Karlsens redigering af den heinild'ske stofmængde virker forbavsende aktuel og fremadrettet." *Benny Lihme, Information.*

"Det er fornuftens klar tale og kærligheden til næsten, der lyser ud af Svend Heinilds stadig højaktuelle artikler. En stor tak til Hugo Hørlych Karlsen, fordi han samlede og udgav dem." *Marianne Gade, Politiken.*

"Hugo Hørlych Karlsen har med sikker hånd udvalgt tekster fra 1948 til i dag og sat dem sammen til en helstøbt bog, der på en måde har karakter af et (fortjent) festskrift til Svend Heinild – skrevet af Svend Heinild. ... Bogen er trods sit lange tidsperspektiv pinagtig aktuel. De pågående og forestående nedskæringer får sine dystre perspektiver trukket grundigt op. ... Man bliver bestyrket i, at det eneste væsentlige problem for et samfund er, hvordan næste generation opdrages." *Ole-Peter Petersen, Folkeskolen.*

– *Barnet i de voksnes verden - om at arbejde med børn i de moderne, vestlige samfund* (en arbejdsbog for pædagoger og forældre). Rhodos 1980.

– *Om kærlighed. En temabog* (sammen med Karin Rosendahl Karlsen). Gyldendal 1980.

– *Om børn i lønarbejdets verden*. Gyldendal 1979.

Også om lockouten

Om lockouten af lærerne har Hugo Hørlych Karlsen også skrevet følgende ebog om de offentlige instansers manipulationer og om deres kampagne med løgne og misvisninger. Påpegning af, at nyliberalismens, New Public Managements og den såkaldte "ny skole"s primære historiske forudsætninger ligger i det hedengangne Sovjetunionen og dets diktatoriske og autoritære strukturer og pædagogikker. Antydning af mulighederne for at komme hinsides de offentlige myndigheders pågående, uetiske og perspektivløse diktater:

Lærerlockouten og limpinden. Liv, leg, lyst og læring. Et essay, NordØsten NordOsten Books 2013.

Den kan frit downloades her i en samlet fil, som indeholder ebogen i formaterne epub, mobi og pdf:

<http://nordosten.dk/Laererlockoutenoglimpinden9788791493409.zip>

Den har været præsenteret på folkeskolen.dk her:

<http://www.folkeskolen.dk/532144/laererlockouten-og-limpinden>

NordØsten Forlag NordØsten Books' samlede ebogskatalog:

www.nordosten.dk/E-boeger.html

NordØsten

NordØsten Books

www.nordosten.dk